

VENNEN

1. ÅRGANG NUMMER 10 DECEMBER 1949

INDHOLD

Om homoseksualitetens opståen.....	165
Ved årgangens afslutning.....	167
Tjaikovskij's tragedie.....	168
Det sidste af en samtale.....	169
Det legemlige er ikke alt.....	170
Danske forfattere og homoerotik.....	172
Bidragsliste.....	172
Tegning af ung mands hoved.....	173
Vals i es-dur.....	174
Tegning af ung mand.....	176
Homoerotikken og dydens beskyttelse.....	177
Svar til »Kawi«.....	178
Fra livets arena.....	179
Det første år.....	180
Generalforsamling.....	182
En sælsom aktion.....	182
Fra vore afdelinger.....	183

OM HOMOSEKSUALITETENS OPSTÅEN

Nye videnskabelige forskningsresultater

Af *Akantha*, Berlin

(Fortsat fra side 147)

Lang gik nu ved sin undersøgelse ud fra nogle dyreforsøg, som *Goldschmidt* tidligere havde gjort. Denne havde anstillet krydsningsforsøg med en bestemt sommerfugleart (*Lymantria dispar*). Derved havde han som krydsningsprodukter fået: 1) typiske hanner og typiske hunner, 2) »feminine« (verweiblichte) hanner og »maskuline« (vermannlichte) hunner, 3) hermafroditer og 4) forvandlingshanner og forvandlingshunner (sog. Umwandlungsmännchen und Umwandlungswelbchen). De sidstnævnte var væsener, som vel af ydre var skabt typisk hanlige eller hunlige, men hvis kønskromosomer var modsat det ydre (tilsyneladende) køn. Dertil kom desuden andre forsøg, som viste, at kønnet ikke kun, som hidtil antaget, bliver bestemt ved kønskromosomerne, men også desuden ved andre faktorer, de såkaldte *autosomale valenser*.

Disse resultater, som *Goldschmidt* var nået til, overførte *Lang* nu på menneskene. Da man hos disse finder alle de tre første kønsformer (se ovenfor) som hos sommerfuglearten, så synes det naturligt også hypotetisk at antage, at der findes menneskelige forvandlingshanner og forvandlingshunner. Det lå desuden nær netop så at søge disse blandt de homoseksuelle. Men derved viser sig følgende: Kønsforholdet 106: 100 (se artiklens første halvdel i forrige nummer) er en konstans. Når nu en mandlig homoseksuel i virkeligheden er en forvandlingshan, altså genetisk set en hun (fordi han er forsynet med kvindelig kromosombygning), så må dette ytre sig i en forskydning i kønsforholdet, og det netop hos vedkommendes søskende i mændenes favør.

Det samme gælder vice versa naturligvis for de kvindelige homoseksuelle og deres søskende. — Det er naturligvis ikke muligt her at komme ind på enkeltheder i undersøgelserne. I det store og hele er resultaterne af *Langs* undersøgelser følgende:

1) Hos mandlige homoseksuelles helsøskende findes en tydelig kønsforskydning i mændenes favør.

2) Hos de undersøgte mandlige homoseksuelles halvsøskende er kønsforholdet i mændenes favør forrykket, men kun hos dem med samme

fader; hos halvsøskende med samme moder derimod i kvindernes favør.

3) Undersøgelserne over kønsforholdet hos homoseksuelles børn er endnu ikke afsluttet.

4) Da eventuelt også *hormonale* indflydelser spiller en rolle ved opståen af homoseksuelle, undersøgte *Lang* også tvillinger af hvilke i det mindste een var homoseksuel. Det viste sig, at flertallet af de undersøgte tvillingepar var af det samme køn. Deraf kan man slutte, at der først (kromosommæssigt set) i mange tilfælde må være forskelligtkønnede tvillinger forhånden; derigennem at den ene tvillings hormonproduktion var stærkere end den andens, blev da den hormon-svagere kønsligt forvandlet. Kun dens senere til syne kommende homoseksualitet vidner endnu om det oprindelige anlæg.

Af alle disse resultater drager *Lang* følgende slutninger: Den homoseksuelle indstilling må — i det mindste i særdeles mange tilfælde — bero på biologisk-genetiske tildragelser. Det bliver især klart ved undersøgelserne vedrørende *halvsøskende*. *Lang* skriver ganske rigtigt, at hvis kønsforholdet *kun* var forrykket hos *helsøskende*, så kunde man endnu tænke sig en psykologisk, eksogen (umweltbedingt) oprindelse; men det er ikke mere muligt med hensyn til *halvsøskende*. *Lang* betoner derved endnu engang udtrykkeligt, at hans forhen beskrevne arbejdshypotese aldeles ikke behøver at anerkendes som ubetinget forudsætning; også når man afviser den, lader homoseksualitetens biologisk-genetiske opståen sig ikke benægte.

Lang gør jo ganske vist i sit arbejde nogle indrømmelser til de dengang af nazisterne forsvarede anskuelser; kun derved blev imidlertid offentliggørelsen af hans arbejde sandsynligvis overhovedet muliggjort. Han siger i slutningen af sin beretning, hvis resultat jo måtte give de af nazisterne forsvarede anskuelser dødsstødet, ordret følgende: »Af disse resultater følger med nødvendighed den slutning, at bedømmelsen af homo- og biseksualitet må ske mere reserveret og forsigtigt, end dette hidtil er sket, især også i de sidste år (med adresse til nazisterne! *Akantha*), særligt også af befolkningsmæssige grunde, da en efter et stærkt moralsk ell. lign. tryk fulgt ægteskabsindgåelse og forplantning af homo- og biseksuelle kan virke uheldigt i een eller flere generationer«.

Såvidt *Langs* arbejde, der iøvrigt *ikke med eet ord* foreslår en tvangsmæssig internering i sindssygehospitaler eller psykopatanstalter, sterili-

sation eller lign. ting, som de mennesker altid frygter, der afviser den medicinsk-naturvidenskabelige forskningsmetode. Det synes altså, rebus sic stantibus, tilrådeligt, at medicinerne og naturvidenskabsmændene i vore kredse beskæftiger sig mere end før med disse med urette temmelig ubemærkede undersøgelser og fuldfører dem. At give anledning dertil er det væsentligste mål for dette referat.

Ved årgangens afslutning

Med dette nummer er »Vennen«s første årgang afsluttet, og den kom til at fylde betydelig mere, end vi turde håbe ved starten. Ved indbinding kan årgangen blive til en smuk lille bog, og det vil tillige blive en sjælden og kostbar bog efterhånden, idet 1. halvår kun blev trykt i 500 eksemplarer. Samlere vil eftersøge den, og vi vil måske snart få annoncer at se, hvor de første numre købes til høj pris.

For at gøre den indbundne bog komplet bringer vi i dette nummer titelblad og udførlig indholdsfortegnelse. Mange vil sikkert foretrække også at indbinde omslagene, som bl. a. kan have historisk interesse. Men disse bør i så fald samles for sig selv *bagi*, således at det forreste kommer til at ligne en rigtig bog. Vi har truffet aftale med bogbindermester Peter Willumsen, Slangerupgade 20, Hillerød, som kan levere to slags indbindinger: en til 6 og en til 10 kr. Bindet til 10 kr. er prima læder. Vore læsere bedes selv sende hæfterne til Hillerød. På grund af travlhed er leveringstiden mindst en måned.

Med dette nummer følger indbetalingskort samt til medlemmerne desuden stemmeseddel og frankokuvert. Stemmeseddelen, der er til bestyrelsesvalget, som alle medlemmer bør deltage i, må i god tid returneres i kuverten. Indbetalingskortet er til betaling af kontingentet eller abonnement for kommende hel- eller halvår. Abonnenter bedes indbetale 6 eller 12 kr. for henholdsvis et halvt eller et helt år. For medlemmer er det tilsvarende beløb 9 og 18 kr.

Det vil lette vore dispositioner meget med hurtige indbetalinger, og vi håber, at ikke blot alle gamle læsere følger med os over i det nye år, men at også talrige nye vil følge efter. I så fald vil »Vennen« udkomme hver måned og kan sikkert yderligere udvides.

Red.

TJAIKOVSKIJ's TRAGEDIE

Af Rolf

Berberova's bok »Tjaikovskij« er kanskje den mest inngående biografi, som er skrevet om den verdenskjente russiske komponisten. Her blir også — i motsetning til så mange andre omtaler av komponisten — den innerste og egentlige årsak til hans dype ensomhetsfølelse og tragiske livsskjebne, nemlig hans homoseksualitet, omtalt. Det kan være av interesse å sitere et avsnitt fra Berberovas forord til boken:

»Symphonie Pathetique er den offisielle titelen på det verk, hvori han har skrevet på en gang sitt eget Requiem og sin åpenhjertigste bekjennelse. Men det finns en annen, senere formulert av den engelske psykologen Havelock Ellis, som mer nøyaktig angir, hva det hele dreier seg om, og den lyder slik: »the homosexual tragedy«. I og med den ligger grunnen til komponistens ukuelige, usigelige tungsinn fullt klar. Han kunne aldri helt forsone seg med seg selv og derfor heller ikke med tilværelsen. Det var derfor han for tidlig ga opp alt sammen, det var derfor hans oppriktigste bekjennelse om hvem og hvordan han var, måtte slutte med et Adagio Lamentoso«.

Det vi bør reagere overfor i vår tid er ikke det faktum, at Tjaikovskij var homoseksuell, (skjønt de fleste er vel ennå ikke klar over det), men at tidsånden dengang var så preget av trangsyn og skinnhellighet, at det måtte føles som en uhyre byrde å være slik, og at man måtte anse det for å være en »bekjennelse« å la omverdenen bli kjent med den innstilling, man uforskyldt var født med. Det var presset av »de normales« selvgode skinnhellighet og dømmesyke, som slet og trevlet Tjaikovskijs nerver i stykker, gjorde ham til en bunn ulykkelig mann og til slutt førte ham inn i vanviddet og selvmordet. Dette fremgår med all tydelighet av mange av hans brever. Jeg skal her gjengi et utsnitt av et av hans brever (skrevet i 1876) som står gjengitt i boken:

»Fra og med i dag skal jeg alvorlig bestrebe meg på å knytte en legal ekteskapelig forbindelse med hvem det måtte være. Jeg finner, at mine tilbøyeligheter er de største og verste hindringer for min lykke, og jeg må med all makt kjempe mot min natur. Jeg skal gjøre alt, hva jeg kan for å gifte meg i år, og om jeg ikke får mot til det, så skal jeg ihvertfall for alltid legge bort mine uvaner. Er det ikke en drepande tanke, at folk,

som holder av meg i blant, må skamme seg over meg. Men slik har det vært hundrevis av ganger, og slik kommer det til å bli hundrevis av ganger til... Kort og godt, jeg skulle ville gifte meg eller i det hele tatt innlede en offentlig forbindelse med en kvinne, for å stoppe munnen på atskillige foraktelige kryp, hvis meninger naturligvis ikke betyr noe for meg, men som kan foranledige at personer, som står meg nær, føler seg krenket«.

Tjaikovskij giftet seg, men det gjorde ham bare ennå mer ulykkelig og ensom. Hans videre skjebne er et slående eksempel på, hvordan det går, når et menneske ligger i krig med sin egen natur. Han forteller om dette i et av sine brever, som er skrevet noen tid etter, at han giftet seg:

»Jeg følte umiddelbart, at jeg ikke kunne elske min hustru, at den vanen, hvis makt jeg hadde håpet på, aldri ville innfinne seg. Jeg har søkt døden, jeg syntes det var min eneste utvei. Visse stunder var jeg alldeles gal, og da fylles min sjel av et så villt hat mot min uskyldige hustru, at jeg ville kvele henne. Og hele tiden hadde jeg ingen annen å anklage enn meg selv«.

Det er en grunnsetning i demokratisk ånd og kultur, at de »anderledestenkende« — de som ikke er som de fleste, einstøingene, unntagelsesmenneskene — ikke bare skal tolereres, men også respekteres. Men ingen forfølgelse og undertrykkelse har vært så effektiv og langvarig som undertrykkelsen av de, som er »anderledes« på det seksuelle område — og ingen er så forsvarsløse som de. Det kan bl. a. Tjaikovskijs tragedie fortelle oss med lidelsens og smertens enkle ord.

DET SIDSTE AF EN SAMTALE

—

— Jamen De må da indrømme, at det er imod naturens orden!

— Er De sikker på det?

— Jeg sætter pris på Dem, men kan ikke lide det dér. Gør mig en tjeneste og hold op med at nære den slags tilbøjeligheder.

— Vil De til gengæld gøre mig en tjeneste?

— Ja.

— Jeg går i 5 minutter. Vil De i disse 5 minutter lade være med at trække vejret. Jeg kommer så igen, og så kan vi genoptage samtalen!

Robert.

DET LEGEMLIGE ER IKKE ALT

Af *Homophilos*

Når man er redaktør af et tidsskrift som »*Vennen*«, kommer man i kontakt med de mest forskellige mennesker over hele landet, ja, i Skandinavien med. Man får indblik i mange skæbner og kan følge de forskellige længsler, sorger, skuffelser og glæder — altsammen noget, man også kender fra sit eget liv. Men der kan være enkelte forhold, som ligefrem trænger til at blive fremdraget i disse spalter, og det skal forsøges i det følgende.

Et lidt vanskeligt emne skal behandles først. Det drejer sig om unge mennesker, som til os har beklaget sig over, at de ikke får tilfredsstillelse i følelsesmæssig og sjælelig henseende. De får kontakt med en ældre kammerat, som i mange tilfælde kun tænker på den legemlige side af sagen, og når det er i orden, bliver ryggen — i bogstaveligste forstand — vendt til den unge mand. Den egoistiske partner har opnået, hvad han vilde og dermed basta.

At et forhold af denne art er en stor misforståelse, bør der kunne blive enighed om. En ung mand, som møder med et kærligt sind, dyb hengivenhed, trang til ømhed og kærtegn, må ikke gå skuffet bort. Det er synd i allerhøjeste grad, og det er uværdigt kun at interessere sig for de rent legemlige funktioner. Når to mennesker kommer hinanden så nær, må det først og fremmest være for at være gode ved hinanden, og den ældre bør forstå sit ansvar overfor den yngres følelsesliv.

Kommer der for mange skuffelser i den retning, bliver det hele forjasket, og den unge mister sansen for kærtegn og de fine sjælelige nuancer, som bør gøre denne slags forhold til en oplevelse på et højt niveau. Der er ikke noget at sige til, at legemet skal have sin del, sådan som vi mennesker nu engang er indrettet, men der slås noget smukt og værdifuldt i stykker, hvis ikke det hele er indrammet af sympati og fine følelser. Ikke blot til en begyndelse, men også som afslutning.

Der er et andet punkt, som det er fristende at berøre. I den senere tid er det blevet moderne i bekendtskabsannoncerne her i bladet at ønske sig *maskuline* partnere. Alle synes på een gang at være blevet — åh så maskuline! Og når man så ved, hvordan homoseksuelle mænd i almindelighed er, så kan man ikke tilbageholde et lille smil. Bevares — der er

mange homoseksuelle mænd, som er store og kraftige — altså med et maskulint ydre — men inderst inde er de sarte som kvinder. Når det drejer sig om at etablere et samliv mellem mennesker, er det en farlig sag at se bort fra følelses- og sjælelivet.

I sig selv er det unatur, når en maskulin mand søger en anden maskulin mand. Det er nu engang kontraster, der mødes. I de fleste faste forhold ser man da også, at den ene part er maskulin og den anden feminin. Men der forekommer jo også tilfælde, hvor begge poler er lige-
ligt repræsenteret, og en sådan person skal naturligvis have en partner, der har det på samme måde, således at begge poler i begge personer får den nødvendige kontrast mellem det maskuline og det feminine princip. Er begge parter så forholdsvis maskuline i det ydre, tror man, at det er et bevis på, at to maskuline mænd passer sammen. Det er altid risikabelt at glemme den sjælelige side af sagen.

Denne stærke sondring mellem maskuline og feminine kan iøvrigt godt indebære en fare for gensidig uvilje og manglende forståelse. (Se side 154 i november-nummeret). Dette må for enhver pris undgås. Naturligvis er ingen af os herre over, hvilke typer der drager os, men vi må ikke vise utålsmohed overfor dem, som er uden interesse i erotisk henseende. Man kan heldigvis udmærket være ven med et menneske, som man ikke drages af rent legemligt. Det har forøvrigt også vist sig derved, at mandlige og kvindelige homoseksuelle har det smukkeste kammeratlige forhold indenfor vort forbunds rammer.

I det hele taget må alle de forskellige slags homoseksuelle være i besiddelse af så megen kultur og næstekærlighed, at de ikke blot kan tåle at se hinanden. De må også være gode kammerater, selv om de eventuelt afskyer hinanden i erotisk henseende. Vi må alle holde sammen og gøre vor organisation så stærk som muligt. Husk, at vi har absolut ingen andre til at støtte os i et samfund, der er os fjendtligt stemt. Vi bør holde ubrydeligt sammen, forstå hverandre — ja, møde hinanden med hjertevarme. Først når vi automatisk danner et helt frimureri eller broderskab, er vi på den rette vej. Til at nå dette mål indenfor vort forbunds rammer kalder vi på alle gode og opbyggende kræfter.

Hvor skulde jeg andres skrig forstå, hvis jeg ikke selv havde skreget?

Herman Bang.

Danske forfattere og homoerotik

Af Bjørn.

Chr. Houmarks to bøger »det syndens barn« og »For Guds åsyn« (Gyldendal 1908 og 1910), som fandtes i »Vennen«s bogfortegnelse, har jeg haft hjemme fra biblioteket. Efter læsningen af dem synes jeg at måtte bibringe andre, at de er meget læselige, fine og følelsesbetonede, som de er. Houmark forstår at fortælle på en stilfærdig måde, så man mærker, at hjertet slår bag det hele. De »kainsmærkede« får vi sympati for, fordi Houmark skaber sine skikkelser uden sentimentalitet. Hvor er det ægte gjort.

Når man tænker på, hvor mange bøger der hvert år ser dagens lys, er listen over homoerotisk litteratur meget sparsom. Men man glædes over, at der dog er *flere danske* forfattere, som forstår at hævde sig. Dem kan man jo ikke gøre sin opvartning på anden måde end ved at købe de bøger, der er at få eller — for de udsolgte vedkommende — ved at låne dem på bibliotekerne. Husk det nu i de lange aftener!

BIDRAGSLISTE

15. september—1. november 1949

	Kr.		Kr.
J-21	20,00	46-1319	1,00
941-1202	21,00	44-1325	1,00
981-1260	1,00	43-1324	1,00
1000-1218	26,00	50-938	9,00
30-1307	1,00	38-1314	6,00
29-1308	9,00	54-1326	16,00
35-1304	11,00	14-1253	2,00
843-842	2,00	946-1138	10,00
999-1219	7,00	910-1114	2,00
982-1261	2,00	741-596	10,00
36-394	10,00	932-1140	5,53
32-1279	21,00	J-21	20,00
802-715	4,40		
739-521	23,25		ialt kr. 268,18
J-21	20,00	Tidligere indgået	1602,53
16-1257	5,00		
45-1318	1,00	Sluttet pr. 1/11	ialt kr. 1870,71
			hvorfor med tak kvitteres.

Bestyrelsen.

Tegning af Mario de Graaf

(Efter „Vriendschap“)

Vals i es-dur

TILEGNET »FORBUNDET AF 1948«

Af Bjarne

The first system of the musical score for 'Vals i es-dur' consists of four staves. The first two staves are for the piano, with a treble and bass clef. The third and fourth staves are for the violin and viola, with a single treble clef. The music is in 3/4 time and E major. It begins with a mezzo-forte (mf) dynamic. The first staff has a 4-measure rest, followed by a series of chords and eighth notes. The second staff continues the piano part with similar chords and eighth notes. The third staff has a 1/2-measure rest, followed by a series of chords and eighth notes. The fourth staff continues the violin and viola part with similar chords and eighth notes. The system ends with a double bar line.

The second system of the musical score for 'Vals i es-dur' consists of four staves. The first two staves are for the piano, with a treble and bass clef. The third and fourth staves are for the violin and viola, with a single treble clef. The music is in 3/4 time and E major. It begins with a mezzo-forte (mf) dynamic. The first staff has a 2-measure rest, followed by a series of chords and eighth notes. The second staff continues the piano part with similar chords and eighth notes. The third staff has a 3-measure rest, followed by a series of chords and eighth notes. The fourth staff continues the violin and viola part with similar chords and eighth notes. The system ends with a double bar line.

Når valsen spilles igennem 2. gang, repeteres der fra takt 8

Hvem skriver teksten?

Eet af vore medlemmer har komponeret ovenstående yndige vals og tilegnet den til »Forbundet af 1948«. I den anledning udskriver vi en lille konkurrence om teksten dertil. Der udsættes een førstepremie på kr.: 35,00 samt et par mindre præmier i form af bøger. Tekstforslag skal være Forbundets hovedkontor i hænde senest den 31. december, indlagt i en kuvert forsynet med et mærke, mens man i en anden kuvert med samme mærke indlægger sit navn og adresse. Forslaget, der kan være på eet eller flere vers, bedømmes af en af bestyrelsen udpeget musikkyndig dommerkomité i forbindelse med forretningsudvalget. Resultatet og teksten offentliggøres i vort februar nummer.

Bogpræmierne er skænket af LØKKEGAARDS FORLAG i Aalborg

Tegning af Mario de Graaf

(Efter „Vriendschap“)

Homoerotikken og dydens beskyttelse

Af Rarus

Poul Henningsen stillede 4. oktober i »Information« spørgsmålet, om ikke det snart vilde være på tide at få dannet en hundefjendeforening. »Det er på høje tid at skabe balance«, siger han og skildrer derpå den terror, løsgående, larmende, svinagtige og bidske hunde udøver her i landet under beskyttelse af mennesker, der hykler venskab for dyr for med des større kraft at kunne tilsidesætte alle mulige hensyn til deres medmenneskers velfærd og velbehag.

Oprettelsen af *Forbundet af 1948* var nødvendig for at skabe balance i forholdet til den del af befolkningen, der mener at værgе en god moral ved at forulempe og foragte de homoseksuelle. De homoseksuelles erotik er dem fremmed og stridende mod, hvad de anser for normalt, og alene det er nok til, at de mener sig berettiget til at angribe dem. De homoseksuelle får ingen børn og sætter sig altså ikke bare op imod *naturen*, som *Gud* har indstiftet, men også imod *samfundet*. Det hænder naturligvis ofte, at der sættes børn i verden som følge af noget, deres forældre betragter som et ulykkestilfælde, da den handling, der har foranlediget en barnefødsel, ikke altid har været foretaget hverken af hensyn til slægtens fortsættelse eller for at bidrage til det fælles bedste (subs. værste) med en ny fremtidig skatteborger og værnepligtig. I mangfoldige tilfælde regnes et svangerskab af både faderen og moderen og begge parter's familjer for en katastrofe. Lægernes statistikker over kriminelle aborter er i så henseende talende vidnesbyrd.

Et stigende antal mennesker finder dog, at man ikke synder mod naturen og ikke tilsidesætter samfundets tarv, når de to køn parrer sig, selv om de implicerede med alle til rådighed stående midler vil søge at hindre, at parringen medfører en ny tilvæxt til befolkningstallet. Med mange slags tegn på afsky og væmmelse taler disse forsvarere for naturens orden og sædeligheden om det frastødende i, at to mennesker af samme køn elsker og tilbæder hinanden og hjælper hinanden og ikke vil kunne udholde tanken om at skilles. Samtidig hvisker mange af dem med fornøjet tilfredshed om ægtemænd, der bedrager deres koner med andre mænds koner, eller fortæller slibrige historier om folk, der for tiden plejer en kønssygdom. Med en tolerance, som de ikke altid kan ofre på

andre forhold, ser de på den mand, der mod kontant betaling tilfredsstiller sin seksuelle nødtørft ved hjælp af en prostitueret kvinde.

Tanken giver dem ikke opkastningsfornemmelser, men den blotte mistanke om, at en mand, der bruger et stænk parfume og polerer sine negle, er på det »forkerte hold«, kan gøre dem rasende. De tér sig, som om der var tale om krænkelse af den offentlige blufærdighed, og de frabeder sig — ikke sjældent i sjofle vendinger — at folk på den facon reklamerer med deres »perversitet«. Med mindre de tilslutter sig Indre Mission tager de derimod ikke på vej ved synet af en ung mand og pige, der tæt omslynget kysses på offentlig gade en søndag i kirketiden, skønt en sådan antydning af blåstemplet sexliv næppe bevidst forekommer i den hensigt at delagtiggøre offentligheden i naturens glæder eller for at fremme den almindelige tillid til Mødrehjælpens virksomhed.

De homoseksuelle skal i reglen nok afholde sig fra at udfordre den gængse moralopfattelse. De ved, hvad det kan koste at give efter for deres tilbøjeligheder; hvis de røber sig, må de give afkald på al mulig tidligere agtelse. Kunde de altid og alle steder træde åbenlyst frem med deres følelser og være sikre på kun at blive vurderet på grundlag af deres menneskelige egenskaber, havde de ikke brug for at slutte sig sammen i en forening og mødes hemmeligt med deres venner. Pengeafpressere, overfaldsmænd og mandlige prostituerede i og udenfor værnene havde færre muligheder for at gøre sig gældende; de forsøres nu af dydens beskyttelse.

SVAR TIL »KAWI«

Kære »Kawi«!

I Deres kommentar til boglisten synes De ikke, jeg har ret, når jeg udtaler, at vi stadig savner et sidestykke til Hall's »Ensomhedens Brønd«. De spørger, om jeg har læst Pahlman: »Hvorfor netop jeg?«. — Ja, det har jeg allerede, straks den udkom og vil give Dem ret i, at den er både kunstnerisk og intelligent skrevet. Men hvorfor oplever »han« ikke spor glædeligt eller lykkeligt?

Den er jo heller ikke blevet »allemandseje« som »Brønden«, selvom jeg har set den i reolerne i mange heteroseksuelle hjem. — Tak for oplysningen om Michaelis: »Familien Worm«, som jeg i dag fik fra boghandleren.

Hilsen Bjørn.

FRA LIVETS ARENA

Fra en af vore læsere har vi fået yderligere oplysninger om litteratur, hvor homoerotik omtales eller behandles, nemlig Harald Kidde: *De blinde* (1906), Aage Dons: — og alt blev drøm (1949), Tidsskrift for seksuel oplysning, hæfte 5 (1934). Desuden har afdøde overlæge S. Thalbitzer skrevet nogle meget forstandige og humane artikler i »Nordisk Tidsskrift for Strafferet« (1924) og »Ugeskrift for Retsvæsen« (1925).

☆

Forfatteren Jacob Paludan anmeldte den 3. november Stefan Zweig's novellsamling »Følelsernes vildveje« (Frede og L. C. Lauritsens forlag) i »Nationaltidende«. Det nævnes, at mest lidenskab er sluppet løs i titelnovellen, hvor en professor omtales. Vi citerer: »Professoren, en glødende dyrker af Shakespearetidens England, dukker op. Han lægger som i tanker hånden på en students skulder — og så aner den opmærksomme læser resten. Han er homoseksuel, får aldrig skrevet noget, hans kone indlader sig med fortælleren o.s.v. Alt er fortalt med den spændteste nerve. Vist er dette tragedie så overbevisende som nogen af Shakespeares. Men man er alligevel besværet. Stoffet egner sig ikke. Det er måske manglende frisind, men man er ubehagelig til mode. Skal problemet behandles i højere stil, må der maske til.«

☆

»Nationaltidende« fortalte den 8. oktober, at 155 københavnere blev skilt efter sølvbrylluppet, og 2776 ægteskaber — hvoraf halvdelen var barnløse — opløstes i København i fjor. I det hele taget stiger skilsmisernes antal stadig og viser ægteskabsprincippet degeneration. En tredjedel af de opløste ægteskaber har endda været under 5 år. Ganske særlig interessant er det at bemærke, at langt den største skilsmisse-promille findes blandt musikere, kunstmalere, billedhuggere, skuespillere, forfattere og journalister. Sådanne kunstnerisk begavede mennesker er meget hyppigt homo- eller biseksuelle og derfor uegnede for ægteskab. Den kunstneriske evne og homoseksualiteten hænger netop sammen med de pågældendes dobbeltpolethed, d.v.s. at både det maskuline og feminine princip er repræsenteret i sjælelivet. Når ægteskabsprincippet degenererer, giver naturen os skabeevne på andre og højere områder.

☆

»Aarhus Stiftstidende« bragte den 1. november følgende meddelelse, som lyder mere interessant end overbevisende, medmindre der er tale om biseksualitet: »Den 43-årige Arthur Holley fra Bath (England) vil i de kommende år blive behandlet med et nyt middel for unaturlige tilbøjeligheder. Så længe behandlingen varer, må han ikke gå til film. Han blev i går ved retten idømt en bøde på 1000 kr. for at have optrådt unaturligt overfor drenge. Han er tidligere straffet for lignende forseelser. Når han ikke blev idømt fængsel, var det på lægens anmodning, idet en fængselsstraf vil hindre en behandling af hans sygdom. Be-

DET FØRSTE ÅR

I løbet af kort tid kan vi se tilbage på det første år af forbundets eksistens, og vort blad har allerede afsluttet sin 1. årgang. Det blev et meget begivenhedsrigt år for os, der påbegyndte dette arbejde. I begyndelsen mødte vi en del skepsis, men der var også folk, som straks så, at tiden var inde til at tage fat.

Siden da er det gået fremad så hurtigt, at det såvel foreningsmæssigt som bladmæssigt har overtrumpet vore dristigste forventninger. Det har også bevirket, at vi har kunnet yde medlemmer og abonnenter langt mere, end der blev lovet ved starten. For eksempel lovede vi 10 numre af »*Vennen*« a 12 sider. Den samlede årgang blev istedet for på 184 sider, hvilket svarer til godt 5 numre a 12 sider mere end lovet. I det kommende år regner vi med, at »*Vennen*« kan udkomme hver måned.

Vore egne klublokaler fik vi også i årets løb, og der er afholdt en del foredrag, fester, stævner, udflugter m. m. både i København og provinsen. Vi begynder at skimte omridsene af adskillige afdelinger rundt om i landet samt i Norge og Sverige. Ferieudvekslingen med udlandet blev startet og fortsætter næste år. Gode råd og trøst blev ydet de mennesker, som trængte dertil, ensomme mennesker fik venner o.s.v. Men vi skal videre frem, og adskillige ideer ligger parat til udførelse i det kommende år.

Flittige medarbejdere har hjulpet os, og der er bag kulisserne gjort et arbejde, hvis omfang kun de færreste har nogen anelse om. Der er dage, hvor der ankommer omkring en snes breve til forbundet, som alle skal besvares, og alene den månedlige ekspedition af »*Vennen*« er efterhånden et kæmpearbejde. Men alt udføres som bekendt gratis og af ren og skær idealisme, som vi heldigvis har mødt meget af indenfor forbundet.

Også udadtil er der sket store fremskridt. Vor organisation anerkendes nu i så høj grad, at kendte personligheder stiller sig til rådighed for os med foredrag, og vi kan leje Københavns pæneste lokaler. Pressen anerkender os også og lader os i fred. Den tid er forlængst forbi, hvor man

handlingen går ud på at give ham store doser af et nyt lægemiddel. Det engelske lægetidsskrift »*The Lancet*« har fremhævet, at en kur i mange tilfælde ændrer patientens unaturlige indstilling i løbet af få uger. Kuren påvirker ikke hans øvrige livsfunktioner.«

aner sensation i vor virksomhed. Desuden har det glædet os meget at mærke, at lægerne er begyndt at henvise homoseksuelle »patienter« til vort forbund.

Vore klublokaler er blevet en så stor succes, at vort eneste problem er at skaffe plads nok. Indtil videre ser vi ikke anden udvej end at holde åbent noget oftere. Fra nytår kan vi måske endda holde åbent flere gange ugentlig — også om dagen. Det er vort mål, at medlemmer fra provinsen kan indtage deres måltider i klublokalet og her mødes med deres venner, også udenfor de egentlige klubaftener. Et sådant hjemsted ved besøg i hovedstaden, hvor man kan sætte hinanden stævne, vil have sin store værdi.

Alt tegner således meget lyst for vort fremtidige arbejde, når blot det gode sammenhold og tilslutningen fremdeles vil fortsætte. Vi føler trang til at bringe en hjertelig tak til alle vore medarbejdere, skribenter, annoncører, medlemmer og abonnenter for det første års smukke samarbejde. En særlig tak til vore broderforbund i Holland og Schweiz for inspiration, gode råd og lån af klicheer. Tak også til vore korrespondenter i Skandinavien, Tyskland, Frankrig, England og USA. Men sidst og ikke mindst en hjertelig tak til de mange anonyme hjælpere, som af kærlighed til sagen stadig skaffer nye abonnenter og tilslutning til forbundet.

Vi har nu efter bedste evne fuldført det arbejde, vi i første omgang fik bemyndigelse til og er nået dertil, at medlemmerne nu skal vælge de mennesker, som skal stå i spidsen i fremtiden. Det er vort inderlige håb, at de tanker og idéer, der var grundlaget for det arbejde, vi påbegyndte, må føres videre frem, uanset hvem der kommer til at stå for ledelsen. Tonen, idealismen og uegennyttens må altid holdes på et virkelig højt niveau. Klikedannelser må undgås, således at vi fremdeles alle uden standsforskkel kan mødes i kammeratlig ånd. Den fælles skæbne, som på et afgørende område binder os sammen, må få os alle til af al magt at styrke vort forbund, som vil få store opgaver at løse i den kommende tid.

I håb om fortsat fremgang og inspirerende samarbejde vil vi med disse linjer gerne ønske vore medarbejdere, læsere og medlemmer en glædelig jul og et lykkeligt nytår.

Homophilos,
redaktør.

A. J. Lundahl Madsen,
formand.

GENERALFORSAMLING

Forbundets ordinære generalforsamling afholdes søndag den 15. januar kl. 13,00 prc. i Ølandshus, Amagerbrogade 62, København.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent og protokolfører.
2. Formanden og redaktøren aflægger beretninger.
3. Regnskabet forelægges.
4. Forslag fra bestyrelsen (nye vedtægter).
5. Valg af revisorer og en suppleant.
6. Indkomne forslag.
7. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være forbundets hovedkontor i hænde senest den 20. december ledsaget af oplysninger om, hvem der skal forelægge dem. Der er kun adgang mod forevisning af medlemskort.

Bestyrelsen.

EN SÆLSOM AKTION

Som vore medlemmer vil vide gennem vort cirkulære af 9. november havde 3 medlemmer af forbundet under anførsel af nogle ikke-medlemmer indkaldt til et »protestmøde« den 9. november. Hvad man vilde protestere imod fremgik ikke klart hverken af indbydelsen eller selve mødet, men formålet skulde tilsyneladende være indkaldelse til en generalforsamling. Dette var imidlertid ganske overflødigt, eftersom en sådan allerede blev fastlagt på et bestyrelsesmøde den 14. august.

Efter at der var budt velkommen, fremførte et *ikke*-medlem en lang række personlige angreb på vor formand. Dette er noget indenfor foreningslivet temmelig uhørt, men bedre var det ikke, at man forsøgte at nægte Lundahl Madsen ordet. Hvad der i det hele taget var hensigten med mødet, når man ikke ønskede klarhed ved at høre den angrebnes mening, er ikke godt at vide. Men deltagerne, hvoraf flere var ikke-medlemmer, forlangte naturligvis at høre formanden, som da endelig fik en kærkommen lejlighed til at slå alle de ondsindede og løgnagtige rygter ned, som nogle af underskriverne havde udsprede.

Efter denne redegørelse, hvor angriberne fik god grund til at dukke hovederne, var hovedparten af deltagerne så afgjort på Lundahl Madsens side, at man foreslog et tillidsvotum til ham og den nuværende bestyrelse. Dette kom dog ikke til afstemning, fordi man fandt, at et offentligt møde ikke var det rette sted til at give hverken tillids- eller mistillidsvotum. Det sælsomme møde afsluttedes derfor med, at man tog formandens redegørelse til efterretning. Og hermed må vi kunne forlange *arbejdsro* indtil generalforsamlingen.

FRA VORE AFDELINGER

København

Af begivenheder siden sidst er der særlig grund til at dvæle ved politiadvokat Aage Lotingas foredrag den 30. oktober. Omkring 250 mennesker mødtes veloplagt i »Karnappen«s smukke festsal. En del læger og særlige interesserede var også indbudt. Foran på talerstolen bemærkede man forbundets bomærke med de to hænder og firkløveret i stort format. Landsformanden bød velkommen og gav ordet til aftenens taler.

Politiadvokatens foredrag var ikke blot interessant og oplysende, men tillige forbavsende frisindet og spækket med morsomme bemærkninger, der fik latteren til at bølge gennem salen. Den første del af foredraget var en gennemgang af moralens skiften på det seksuelle område gennem tiderne, og det tør nok antydes, at den har været ude for variationer! Senere kom hr. Lotinga ind på den straffetretsmæssige side af sagen og de homoseksuelles stilling i det moderne samfund. Det antydedes, at aldersgrænsen for forførelse (21 år) burde nedsættes til 18 år.

Det vil føre for vidt her at referere enkeltheder af det glimrende foredrag, der viste — hvad vi iøvrigt var klar over i forvejen — at politiadvokaten er en ualmindelig forstående og menneskekærlig personlighed. Havde vi blot mange af den slags myndigheder, vilde meget se bedre ud. Foredraget lønnedes da også med bragende klapsalver fra den opstemte forsamling.

Derpå begyndte diskussionen, hvori bl. a. deltog læge Tage Philipson og dr. med. Grethe Hartmann foruden nogle medlemmer. Diskussionen blev ret livlig, idet læge Philipson kom en del i modvind med nogle udtalelser, som ikke gouteredes af forsamlingen. Fra homoseksuel side bed man ualmindelig godt fra sig. Hr. Lotinga replicerede til slut, og derefter spillede orkestret op til dans. Det blev en af de helt store aftener med højt humør, hvor man erfarer, at det er dejligt at være medlem af Forbundet af 1948.

Månedens program:

Klubaftenerne begynder kl. 19,30 og afholdes i selskabslokalerne, Kompagni-stræde 21, 1. sal.

Søndag den 4. december: Klubaften og dans.

Lørdag den 10. december: Klubaften. Musik og underholdning.

Nytårsaften, lørdag den 31. december kl. 20: *Stor nytårsfest* afholdes i Ølandshus selskabslokaler, Amagerbrogade 62 (indgang i Ølandsgade).

Festen afholdes i etablissementets store festsal. Der bliver underholdning, musik og dans, og der fortsættes langt ind i det nye år. Adgangskort a kr. 17,00 pro persona. Den ene halvdel af kortet gælder som betaling til tjenerne for kr. 12,00. Resten anvendes til musik, underholdning, huer og hatte. Adgangskort kan reserveres fra mandag den 5. december kl. 9,00, skriftlig til postboks 809, Køben-

havn Ø, eller telefonisk på palæ 9433 og skal være afhentet senest den 16. december.

Der udstedes ikke gæstekort før salget til medlemmer er sluttet. Adgangskort til medlemmer i provinsen sendes pr. efterkrav. Kortene er strengt personlige og må ikke overdrages til ikke-medlemmer. Der finder intet billetsalg sted ved indgangen og ikke efter den 20. december. Da vi har måttet garantere etablermentet en ret høj omsætning, har det været nødvendigt at fastsætte denne ordning for betalingen. Der stilles intet krav om spisning, så man kan frit anvende nævnte kr. 12,00 til, hvad man ønsker at nyde.

Odense:

Afdelingen er ved at planlægge en sammenkomst, som skal finde sted i januar måned. Nærmere i næste nummer. Husk vor adresse: Postboks 265, Odense.

Ålborg:

Nytårssammenkomst afholdes lørdag den 7. januar. Medlemmer, som ønsker at deltage, bedes melde sig til afdelingens postboks 124, Ålborg, senest den 20. december. Nærmere underretning om, hvor mødet afholdes og tidspunktet vil da blive meddelt direkte til de anmeldte deltagere. Forbundets medlemmer i andre landsdele er også hjertelig velkomne.

Århus:

Der er stor interesse for at få dannet en afdeling i Århus, men der eftersøges stadig et par initiativrige mænd til at sætte sig i spidsen. Foreløbig kan lokale og tilrejsende medlemmer komme i kontakt med vor tillidsmand gennem postboks 272, Århus.

»Forbundet af 1948« har nu fået konto nr. 741 81 ved postgirokontoret i Stockholm, som bedes benyttet af vore svenske medlemmer og abonnenter.

Hvis du er stærk nok til at kunne bære verdens foragt, så vælg dig en ven. — Men søg aldrig din lykke uden hos en, mod hvem skæbnen har været ligeså grusom som mod dig selv. Det andet er at forbryde sig mod sit menneskeværd.

Christian Houmark i »For Guds Åsyn«.

☆

Venlighed er den tilbageholdnes tilflugt, når han frygter for at vise mere følelse, end han kan stå ved.

Georg Wulff.

FORBUNDET AF 1948

Hovedkontor: Postbox 809 . København Ø

Postgirokonti: København 727 15 . Stockholm 741 81

Telefon:

Formanden: Palæ 9433

Provinsafdelingernes adresser:

Ålborg: Postbox 124

Århus: Postbox 272

Odense: Postbox 265

Forbundet udgiver tidsskriftet »Vennen«, der fra 1950 udkommer hver måned. Bladet tilsendes alle medlemmer (dækkes af kontingentet, der er mindst 18 kroner årligt). Abonnement uden medlemsskab kr. 6.00 pr. halvår og kr. 12.00 pr. helår, kan indbetales på postkonto 727 15, c/o »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø. Svenske medlemmer og abonnenter benytter postgiro 741 81, Stockholm. Bladet tilsendes om det ønskes i lukket kuvert. Al post vedr. foreningen og bladet sendes til »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø. Post til provinsafdelingerne direkte til disses adresse. Redaktionen slutter den 5. i måneden. Redaktører: »Homophilos« og A. J. Madsen (ansvarshavende), postbox 809, København Ø.
Trykt i »Firmatryk«, København Søborg.

B Ø G E R

nye og antikvariske

MALERIER . FYLDEPENNE

SPECIALITET:

Seksual-litteratur

køber bladets læsere med fordel hos os, idet vi ikke alene er billigst kontant, men også på rate. Intet ratetillæg. Boglister og katalog gratis mod svarporto.

10 pct. af forlagets salg til læserne, uanset den enkeltes køb, tilgår Forbundet af 1948. Send Deres ønsker og bestillinger til:

Forlaget »AKTUEL LITTERATUR«

Postbox 3 - Nørresundby

Nyhed: »Vat og vand contra lægen og døden« af naturhelbreder Ejner Nielsen. 160 sider. Kr. 7,00.

Smukke, håndvævede halstørklæder

til damer såvel som til herrer leveres til en gros priser. Størrelser, farver og mønstre efter eget ønske. 10 pct. af salg til læserne tilfalder forbundet.

Johnna Andersen,

c/o fru Jensen, Valdemarsgade 79, København V.

Giv korrespondancen et personligt præg . . .

Smukt brevpapir med Deres eget navn og adresse.

- ✧ Nr. 1. *BREVMAPPE*. 20 ark papir og 20 kuverter
i smuk skrivemappe m. navn eft. ønske ' kr. 10,00
- ✧ Nr. 2. *ÆSKEPOST* med 20 ark papir og 20 kuverter,
smuk chreme farve m. navn eft. ønske . . kr. 9,50
- ✧ *VISITKORT* med navn og adresse, farve efter ønske.
50 stk. kr. 8,00 — 100 stk. kr. 10,00.

Festsange ✧ Duplikering ✧ Tryksager ✧ Kontorartikler

»STAR«

Gothersgade 157. København K.
Telf. Palæ 5933.

Oversættelser fra og til engelsk, fransk og tysk.

Annoncepriser: 1/1 side 85 kr., 1/2 side 45 kr., 1/4 side 25 kr. og 1/8 side 15 kr.
For 5 og 10 indrykninger henholdsvis 10 og 25 pct. rabat.